

Desszert

Anker Alfonz idején a magyar postagalambsport rohamosan fejlődött. Halálának lassan harminc éve. Azóta megállt az idő.

Vannak dolgok, melyek zavarnak a galambászatban. Hogy ez tudatlanság, vagy gazdasági érdekek irányítják, azt nem tudhatom. Jelenleg nagy sláger a szalmonella-vakcinázás. Vannak bajnokok, akik használják, és vannak, akik nem. A legnagyobb baj vele, hogy immunszuppresszív, a kisebbik, hogy mit ér a vakcinázás, ha a takarmány, amit nap, mint nap etetünk szalmonellával fertőzött? Hát, szerintem minden nap kapnak egy kiskanállal.

Nagy bajnokok nyilatkozzák, hogy nem használnak gyógyszert (antibiotikumot). A kicsik elhiszik és ők is természetes szerekkel próbálkoznak a versenyés során, s meg sem közelítik a bajnokot. Mi a titok? A belga, holland, német profi galambász télen és tavasszal a betegségek megelőzésére elhívja az állatorvost. Az amatőr nyáron, versenyszezon közben akarja állatorvossal meggyógyíttatni a galambjait és csodálkozik, hogy még mindig amatőr. Miért van ez?

Minden gyógyszeren fel van tüntetve az alkalmazási ajánlás: megelőzésre (prevenció) pl. 3 nap, gyógykezelésre 5-7 nap + az adagolás. Azt gondolom, hogy a gyógykezelés nagyobb tudást és tapasztalatot igényel, ezt hagyjuk meg szak állatorvosnak. Nekünk, galambászoknak – kicsiknek és nagyoknak – igenis KELL használnunk gyógyszert, de csak szigorúan megadott preventív kezelésekre. A profik szigorúan csak megelőző kezeléseket végeznek, és aki ezután megbetegszik, azt szigorúan kiselejtezik. Aki a prevenciót és a selejtezést egyensúlyba tudja hozni, az igen nagyot léphet előre.

Anker Alfonz nyomán, a világ galambászainak átlagához képest a magyar galambászok genetikai, tenyésztési ismeretei nagyobbak, mégsem lépünk előre. Talán túlbonyolítjuk?

Kezdjük „alulról-fölfelé”! A versenyszezonban figyeljünk a dúc elsőkre! Úgy gondolom, hogy ezek a galambok azon a héten a legegészségesebbek. Versenyszezon után legrosszabb esetben van tizenkét, fiataloknál négy dúc első, jobb esetben van, amelyik duplázott. Párosítsuk a dúc elsőt a dúc elsővel és akkor kikelhet egy egyesületi első. Egyesületi elsőt egyesületi elsővel párosítva kelhetnek röpcsoport-, tagszövetségi-, zóna- és akár nemzeti elsők. Innen kezdve napfényes a galambászat. Azért a nappal szemben is legyen őszinte a mosolyunk! Sajnos ez nem megy egyik napról a másikra, évről évre kell előre lépünk.

Élettani szempontból a fő kérdés, hogy milyen módon fokozható a gyorsaság? A gyorsaság növelése esetén, abból a tényből kell kiindulni, hogy a hajlamnak mindenekelőtt születnie kell. Sajnos, az öröklött tulajdonságokat nem tudjuk megváltoztatni, ezért arra kell törekednünk, hogy a lehető leghatékonyabban hasznosítsuk a meglévő tulajdonságokat. A

gyakorlati tapasztalat azt igazolja, hogy a gyorsaság additív módon öröklődik. Mennyiben befolyásolja ez a szelekciót? Általában az additív módon öröklődő tulajdonságokra jellemző, hogy nagy valószínűséggel öröklődnek. Az utódok additív tulajdonságainak színvonala, a szülők tulajdonságainak középértéke körül helyezkedik el, kiugró változás itt nem várható. Additív tulajdonságok esetében a 3., 4., vagy 5. ősi sorban található legkiválóbb ősök sem érnek semmit, ezeket az utód CSAK a szüleitől örökölheti. Egy galamb tenyésztését additív tulajdonságainak színvonala határozza meg. Ezekre a tulajdonságokra céltudatosan kell szelektálni! Ha egy dúc teljesítményének színvonalát emelni akarjuk, az egyes egyedek additív tulajdonságainak színvonalát kell felemelni!

Ezekre a tulajdonságokra, de csakis ezekre a tulajdonságokra érvényes az angol lótenyésztők több száz éves szabálya:

„The best-can hope the best!” vagyis, „A legjobbat a legjobbal párosítva lehet remélni a legjobbat!”,

de biztos eredményre senkinek sincs száz százalékos esélye!!! Gyors galambok tehát, csak gyors szülőktől kelhetnek. A legjobb örökítők is átlag feletti gyors galambok kell, hogy legyenek!

Magyarkeszi, 2009.

Piros László

K-07